

TYDZIEŃ
MODLITW
O JEDNOŚĆ
CHRZEŚCIJAN

Bożego sądu pojawia się w czwartej części Księgi wraz z wezwaniem, by oczekiwać zbawienia w nadziei i z wiarą w Boga, który *przebacza winę i odpuszcza przestępstwo resztkę swojego dziedzictwa* (7,18). Ta nadzieja skupia się na Mesjaszu, który będzie *pokojem* (5,4) i *przyjdzie z Betlejem* (5,1), niosąc zbawienie *aż po krańce ziemi* (5,3). Micheasz wzywa wszystkie narody świata, aby wzięły udział w tej wędrówce ku sprawiedliwości i pokojowi.

Orędzie Micheasza na temat sprawiedliwości i pokoju koncentruje się w rozdziałach 6,1 – 7,7 jego Księgi, a część tego przesłania stanowi motyw przewodni tegorocznego Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan. Prorok podkreśla rolę sprawiedliwości i pokoju w historii relacji Boga z ludźmi i zaznacza, że ta historia powinna stanowić podstawę etycznego postępowania i zachowań ludu. Tak jak inni prorocy, którzy działali w okresie monarchii izraelskiej, Micheasz przypomina ludowi wybranemu, że to Bóg wyprowadził go z niewoli egipskiej i przez Przymierze powołał do życia w godności, równości i sprawiedliwości. Prawdziwa wiara w Boga wiąże się z osobistym uświęceniem i poszukiwaniem sprawiedliwości społecznej, a wybawienie od zniewolenia i codziennych upokorzeń wymaga, by człowiek raczej *wypełniał prawo, okazywał miłość bratnią i w pokorze obcował ze swoim Bogiem*, niż pielęgnował rytuał, ofiary i całopalenia (6,7-8).

Osiem podtematów Tygodnia Modlitw, odnoszących się do różnych sposobów wędrówki, umożliwi nam skupienie się na różnych wymiarach autentycznego chrześcijańskiego uczniostwa, które wiedzie ścieżką sprawiedliwości do życia (Prz 12,28a).

Dzień 1: Wędrując w dialogu

Zastanawiamy się nad znaczeniem praktykowania dialogu i rozmowy, jako środków pokonywania barier. Umiejętność mówienia i słuchania musi być uznana za podstawę zarówno w dialogu ekumenicznym, jak i w walkach o wyzwolenie ludzi na całym świecie. W takiej autentycznej rozmowie możemy lepiej poznać Chrystusa.

Dzień 2: Wędrując z Chrystusem za nas wydanym

Przez uświadomienie sobie solidarności Chrystusa ukrzyżowanego z „ludźmi złamanymi” na świecie staramy się, jako chrześcijanie, być częścią tej solidarności. Relacja Eucharystii i sprawiedliwości jest otwarta, a chrześcijanie są zaproszeni, by odkrywać, jak ma w praktyce wyglądać życie Eucharystią w świecie.

Dzień 3: Wędrując ku wolności

Dzisiaj jesteśmy zaproszeni, żeby wspierać wysiłki tych wspólnot, które są uciskane – choćby w Indiach – kiedy protestują przeciw wszystkiemu, co zniewala i poniża ludzi. Jako chrześcijanie, oddani sprawie większej jedności,

uczmy się, że usuwanie tego, co dzieli ludzi, jest istotną częścią pełni życia i wolności w Duchu Świętym.

Dzień 4: Wędrując jako dzieci ziemi

Łączy nas świadomość naszego miejsca w Bożym dziele stworzenia. Dzięki temu rozumiemy naszą zależność od siebie nawzajem i od ziemi. Uświadamiając sobie pilną potrzebę troski o środowisko i właściwego, sprawiedliwego podziału owoców ziemi, chrześcijanie są wezwani do składania aktywnego świadectwa.

Dzień 5: Wędrując jako przyjaciele Jezusa

Dzisiaj zastanawiamy się nad biblijnymi obrazami ludzkiej przyjaźni i miłości jako modelu miłości Boga do każdego człowieka. Zrozumienie, że jesteśmy umiłowanymi przyjaciółmi Boga, ma konsekwencje dla relacji we wspólnocie Jezusa. W Kościele wszelkiego rodzaju wykluczenia są niezgodne z duchem tej miłości, która sprawia, że jesteśmy traktowani jednakowo – jak ukochani przyjaciele Jezusa.

Dzień 6: Wędrując ponad barierami

Iść z Bogiem to przekraczać bariery, które dzielą i ranią dzieci Boże. Czytania wybrane na ten dzień wskazują różne sposoby pokonywania ludzkich podziałów, znajdując kulminację w nauczaniu św. Pawła, który mówi: *wszyscy, którzy zostaliście zanurzeni w Chrystusa, przyoblekliście się w Chrystusa. Nie ma już Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety. Wszyscy bowiem stanowicie jedność w Jezusie Chrystusie*” (Ga 3, 27-28).

Dzień 7: Wędrując solidarnie

Iść pokornie z Bogiem to solidaryzować się ze wszystkimi, którzy walczą o sprawiedliwość i pokój. Ma to konsekwencje nie tylko dla każdego z wiernych, ale również dla natury i misji całej chrześcijańskiej wspólnoty. Kościół jest wezwany i upoważniony, aby – przez wspieranie i troskę o biednych, potrzebujących i zepchniętych na margines – uczestniczyć ze wszystkimi w ich cierpieniu. Taki sens jest ukryty w naszej modlitwie o chrześcijańską jedność w tym tygodniu.

Dzień 8: Wędrując w radości i uwielbieniu

Biblijne teksty wybrane na ten dzień mówią o świętowaniu nie w sensie uczczenia pomyślnego zakończenia, ale jako znaku nadziei pokładanej w Bogu i w Jego sprawiedliwości. Również obchody Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan są znakiem naszej nadziei na to, że w wyznaczonym przez Boga czasie i za pomocą Bożych środków osiągniemy pełną jedność. Dzisiaj Bóg wymaga od nas chodzenia ścieżką sprawiedliwości, miłosierdzia i pokory. Ta ścieżka uczniostwa to wąska droga królestwa Bożego, a nie autostrada typowa dla nowoczesnych krajów. Chodzenie ścieżką sprawiedliwości wymaga podjęcia trudu walki i gotowości na izolację, które towarzyszą protestowi, oraz ryzyko związane z opieraniem się *władzom i zwierzchnościom* (Ef 6,12). Ma to miejsce szczególnie wtedy, gdy ci, którzy mówią głośno o sprawiedliwości, są traktowani jak sprawcy problemów i burzyciele pokoju. Musimy zrozumieć, że pokój i jedność są pełne tylko wówczas, gdy zbudowane zostaną na fundamencie sprawiedliwości.

Tydzień modlitw o jedność chrześcijan trwa do 25 stycznia. Nie znaczy to, że tylko w te dni mamy o niej pamiętać. Pragnienie jedności wyznawców Chrystusa jest ciągle aktualne i dotyczy nas wszystkich – byśmy byli jedno.